

Zůstal jsi sám, zkoušíš si lhát,  
teď sebe se ptáš - "kdo a co jsem?"  
Prý nemáš nic, jen nebuď lhář,  
vždyť vláčíš sebou dál svůj věčný sen.

Poznáváš květy nejtajnějších vůní,  
jen vzít, jen vzít je do rukou.  
Potkáváš lidi různý ze všech stran,  
jejich otázce - "kdo jsi" se raděj' vyhýbáš.

Neutíkáš, ani před deštěm se neskrýváš,  
nebloudíš, všechny cesty správný jsou.  
Volnost i vzdor navěky zůstanou  
v bezpečí před strachem z těsnejch chvil.

Seš jenom pocestný, co ztratil svůj cíl,  
bez střechy nad hlavou, sám volnosti syn.  
Po cestách necestách ty kráčíváš dál,  
za sluncem k obzoru, už neznáš svou tvář.

Plamen starých svící dávno nehoří,  
jejich oheň již dlouhý staletí nepálí.  
Jak hejno supů tiše krouží nad hlavou  
ti, co chtějí stavět hráze lidem do duší.